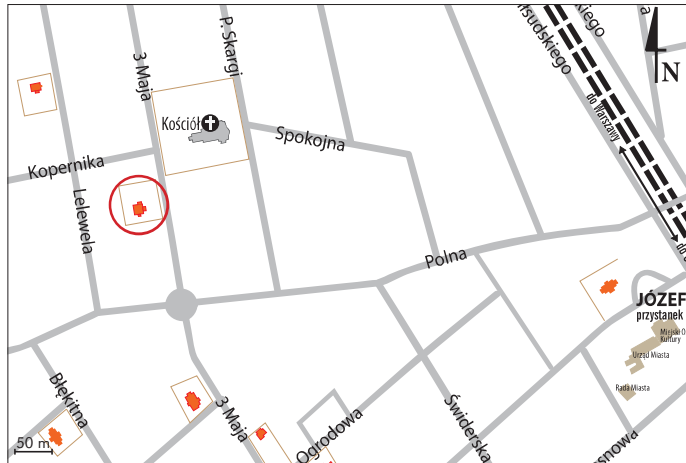

Lp. 02/a		
WEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU	
1. Nazwa		3. Miejscowość
Dom mieszkalny		
2. Czas powstania		Józefów
1916, rozbudowa 1934		
7. Fotografia z opisem wskazującym na orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym		4. Adres
 Widok od strony południowo-wschodniej. Fot. 2019 Widok letni od strony wschodniej – ul. 3 Maja. Fot. 2021 Widok letni od strony północno-zachodniej. Fot. 2024		
5. Przynależność administracyjna		
		województwo mazowieckie powiat otwocki gmina Józefów
6. Formy ochrony		

8. Historia, opis i wartości

Stanisław Stawikowski, skarbnik w Narodowym Banku Polskim, na zakupionym w 1905 roku od rolnika Józefa Przybyłki terenie w Emilianowie przy ul. Kościelnej (dziś 3 Maja, Józefów) wybudował najpierw parterowy, drewniany dom letniskowy dla rodziny (zachowany przy ul. 3 Maja 94), wokół założył ogród. Drugi dom powstał w 1916 roku. Zamówiony u cieśli pod Sandomierzem, w elementach przyplął Wisłą na barkach. Dom zestawiała rodzina cieśli – Bukatów. Na krokwiach znajdują się numery i zapiski cieśli. Dom był parterowy z poddaszem, otwartymi werandami bocznymi. W 1934 r. rozbudowano bryłę domu od strony północnej o kuchnię i łazienki. Po wojnie część domu włączono do przymusowego kwaterunku. Po odzyskaniu domu wnuczka budowniczego Bożena Stawikowska przeprowadziła remont, zlikwidowała zniszczoną przez lokatorów piętrową werandę, dach pokryła blachą. Przywróciła dawny układ komunikacyjny wewnątrz.

Budynek drewniany, na płytkich fundamentach, o 2-spadowym dachu krytym blachą, z użytkowym poddaszem, dwiema facjatami, 2 wtórnymi oknami dachowymi. Dobudowana część parterowa przykryta dachem jednospadowym. Elewacje oszalowane w układzie zmiennym poziomym i pionowym z zachowanym detalem m.in. gzyms, wsporniki, opaski okienne, okiennice. Snycerskie dekoracje w części wtórne, rekonstruowane. Elewacja frontowa 3-osiowa z oszklonym gankiem, facjatką na dachu, elewacja tylna 3-osiowa, elewacje szczytowe – północno-wschodnia z werandą zabudowaną na parterze i tarasem na poziomie poddasza oraz południowo-zachodnia – 4-osiowe na poziomie parteru, 3-osiowe na poddaszu. Stolarka częściowo oryginalna.

Budynek jest cennym przykładem drewnianej zabudowy Józefowa, o zachowanej oryginalnej bryle i gabarytach. Wartość historyczna wynika ze związku z postacią Stanisława Stawikowskiego – aktywnego uczestnika życia społecznego i kościelnego rozwijającego się letniska oraz kontynuowanej przez jego spadkobierców tradycji miejsca. Właścicielka, artystka i botanik z zamiłowania, kontynuuje ideę dziadka i innych projektantów letnisk – wtopienia architektury w starannie pielęgnowaną, bujną naturę. Budynek zachował detal architektoniczny, oryginalne elementy wewnątrz (piece kaflowe, drzwi, odkryte drewniane stropy) są nośnikami wartości artystycznych. O wartości naukowej świadczy autentyzm substancji, jego konstrukcja, rozwiązania materiałowe i technologia wykonania.

Źródła: Plany Bema, Wydz. Geodezji i Kartografii Starostwa Powiatowego w Otwocku. Archiwum rodzinne Bożeny Stawikowskiej.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Dom użytkowany, w stanie zadowalającym, konserwowany na bieżąco przez właścicielkę.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Lidia Głazewska-Dańko
4 czerwca 2025

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków